

Rozhovor s paní Roubíkovou o obnově oken a dveří na uliční fasádě rodinného domu v Lipníku nad Bečvou

1. Jak byste popsala Váš dům?

Dům je umístěn v městské památkové rezervaci v bývalé židovské ulici, na jejímž konci stojí nejstarší synagoga na Moravě. V řadě přízemních domků s gotickými sklepy a renesančními komorami si jeden z bohatších majitelů zhruba před dvěma stoletími koupil právo stavby patra na dvou sousedních domech a díky tomu v patře vznikl velký měšťanský byt s 9 okenními osami do ulice Perštýnská. Třetina pak byla později odprodána, takže my jsme získali vlastně už jen dvě třetiny původního rozsahu. Ještě koncem 20. století, zde stále existoval podíl stavby – přízemí jednoho ze tří domku, které patřilo jinému vlastníkovi, naštěstí se nám podařilo přikoupit i tento díl.

2. Co vás vedlo k rekonstrukci?

Lipník nad Bečvou je velice krásné město, učarovalo mi už při mých studiích, kdy jsem tudy pravidelně projížděla autobusem do Brna. Tehdy jsem si vyhlédla náš dům a shoda šťastných náhod tomu chtěla, že v době, kdy jsme se s manželem rozhodli v Lipníku koupit dům, byl zrovna tento na prodej. Takže je pro mne radost, když se mohu podílet na vytváření genia loci tohoto místa.

3. Jak jste se dozvěděla o dotačním programu Olomouckého kraje na obnovu nemovitostí?

Dům byl v dost špatném stavu, byly propadlé klenby a díry ve střeše i ve stropě. Takže jsme hledali všechny možné formy podpory. Hodně nám pomohlo město a jsme rádi, že jsme našli možnost dotace také od Olomouckého kraje. Protože náš dům není nemovitou kulturní památkou, není možné na něj získat peníze z programů ministerstva kultury, takže je dobře, že tuto možnost dává kraj.

4. Jak hodnotíte spolupráci s Oddělením památkové péče Olomouckého kraje?

Je naprosto skvělá. Administrátorky všech dotačních titulů v oblasti památkové péče jsou ochotné poradit při podání žádosti i vyúčtování. Pro zájemce, kteří nemají žádnou zkušenost s čerpáním dotací, organizují na začátku roku setkání, při kterém je provedou vyplněním žádosti a odpoví na všechny dotazy.

5. Setkala jste se s nějakou komplikací během rekonstrukce? A co Vás naopak mile překvapilo?

Každá rekonstrukce přináší různá překvapení – pro nás bylo zajímavé pronikat do tajů postupné výstavby domů. Našli jsme i tajnou zadržovanou místnostku v hradbách. Příběh postfortifikačního využívání hradeb je vůbec zajímavý. Obyvatelé přilehlých domů si v nich – tedy samozřejmě ještě před tím, než se staly kulturní nemovitou památkou, hloubili různé komory. Díky stavebně historickému průzkumu jsme zjistili, že se tak nedělo živelně. V archivech se našel dokument, ve kterém město na počátku 19. století povolilo majiteli domu vystavět na městské hradbě rozšíření patra svého domu – část místností se od té doby nachází na městském pozemku, což nám mimochodem zkomplikovalo koupi zahrady od pozemkového fondu, protože jsme kvůli hradbě neměli dům bezprostředně sousedící se zahradou.

6. Máte nějakou radu pro čtenáře, kteří uvažují nad rekonstrukcí historické budovy?

Pokud starý dům nemáte rádi, tak ho raději prodejte. Vždy počítejte s vyšší investicí než je nejvyšší předběžný odhad. Když vlastníte menší nemovitost s perspektivou jen dílčích statisícových investic, zapomeňte na to, že si pro opravu seženete odborníky s bohatými zkušenostmi s opravou památek, které znáte z prezentací v odborných časopisech – ti jsou plně vytíženi právě opravami větších

památek – hledání dodavatele chce čas. Pokud se však nenecháte odradit a podaří se vám rekonstrukci dotáhnout do konce, dům se vám odmění neopakovatelnou atmosférou s řadou detailů, které na novostavbách nenajdete.